

КАКВО ТРЕБА ДА ПРАВИМЕ ПО ЯДЕНЪ ТО.

Да наченваме да си сипваме ные най напредъ, показва че сме лакоми, или да клатиме паница та си, че сме я испразнили.

Ако сме сѣднали при нѣкоя Госпожа или при нѣкой челоувѣкъ почтень, треба, ако не имъ е дигната паница та, да я дигнеме и да имъ дадемъ своя та.

Никога не треба да дръжиме вилица та, лъжица та или ножче то исправени въ рѣце те си, да си играеме съсъ тяхъ, нити да наготваме съсъ ножчето хлѣбъ и да го туряме въ уста та си. Ако искаме да си отрѣжиме единъ късъ месо треба да държимъ вилица та съсъ лѣва та рѣка а ножче то съсъ десна та.

Кога ядеме супа та, не треба да пълниме много лъжица та, нити пакъ уста та си, що то да не можиме да си отдѣхниме

Никоги не треба да земаме соль съсъ прѣсти те си, съсъ вилица та, но съсъ края-тъ на ножче то или съсъ една чиста лъжица.

Едно злонравіе е да дръжиме съсъ две рѣце чаша та и да кашляме вътрѣ. Треба още да отбѣгваме да я не оставяме доповина та пълна, но да си я испиваме, защо то може да я излѣе че да повреде покривка та на трапеза та.

Ако нѣкое ястіе не ни е на щеніе то, треба да благодариме благодарно, безъ да думаме друго нѣщо.

Едно лакомство е да погледваме паница та на пріятель-тъ си, и да желаеме негова та часть, че е подобра, или да искаме да я раздѣлиме съсъ него, освѣнъ кога ни помоли той.

Ако намѣриме нѣкакви мрѣсотіи въ госба та треба